

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Úloha aktérů a strategií v procesu demokratizace: Španělsko 1975-1982*. ÚPOL, 2013, počet stran

Autorka práce: Veronika Jandová

Autor posudku: Radek Buben

Bakalářská práce Veroniky Jandové se věnuje často zpracovávanému a neustále re-interpretovanému tématu, totiž dnes již v podstatě paradigmatickému případu španělské demokratizace. Jandová se téma rozhodla uchopit z perspektivy studia aktérů daného přechodu, tedy z pohledu, se kterým přišla především tzv. klasická tranzitologie v 80. letech. Jistě, vybrané téma není a nemůže být originální, resp. jeho „originální zpracování“ by vyžadovalo metodologickou a teoretickou výbavu, kterou u bakalářské práce zkrátka nelze předpokládat a považovat za standardní výchozí stav znalostí a schopností studenta bakalářského cyklu. Ostatně, autorka si je vědoma obtížnosti zpracovat dané téma originálně, když tvrdí, že se může jevit jako „vyčerpané“, avšak její přidanou hodnotou má být větší koncentrace na jednání krále a premiéra Suáreze.

Veronika Jandová vyšla v práci ze standardní literatury, jak španělské, tak anglické, a tudíž nezatěžuje čtenáře převyprávěním špatných českých brožurek z žánru empiricko-analytického přístupu. Autoři jako Linz a Stepan, Powell, Preston či Mainwaring jsou v práci využiti vedle standardní historiografické literatury a internetových zdrojů. Jedinou, a to velmi podstatnou výtku, mám v případě práce s nekvalitní brožurkou Marka Ženíška, která by se v literatuře používané studentem ÚPOLu měla objevovat řídce, jelikož je argumentačně i faktograficky více než řídká. Patrně odsud pochází humorná vložka se záměnou dvou zcela odlišných výrazů, totiž autoritativní a autoritářský. A ta je poněkud „hustá“.

Je evidentní, že s ohledem na probádanost tématu a na literaturu, která byla pro práci použita, dojde autorka k závěru o důležitosti osobností v procesu budování španělské demokracie, stejně jako, že neskouzne k retrospektivnímu determinismu o nevyhnutelnosti jejího vybudování.

Autorka v textu splnila prakticky všechny formální požadavky na bakalářskou práci. V úvodu vymezuje téma, avšak neshrnuje literaturu, s níž bude pracovat, byť jasně charakterizuje tranzitologický přístup a jeho základní díla. Text se pak dělí do dvou částí, teoretické a historické, v níž je na základě použitých teorií analyzován sám přechod. Zatímco část první obstojí jako bakalářský text z hlediska vhodnosti použitého jazyka, v části historické, když hodnotí samo chování zkoumaných aktérů, má Jandová tendenci sklouzávat k žurnalismům a „odlehčenému“ jazyku, který však text zatěžuje. Trochu zarážející je občasné špatné použití jména hlavního aktéry celé „zápletky“ (abychom tské použili žurnalismus), totiž Adolfa Suáreze. Také je rozdíl mezi „militantní“ a „militaristickou“ vládou.

Faktograficky je práce v pořádku a je vidět, že V. Jandová se studiu dané problematiky věnovala, načetla výběr z relevantní literatury a potvrdila známý fakt, že tranzitologie pracuje hlavně s aktéry a jejich strategiemi, pro což bylo právě Španělsko modelovou situací, a že to tudíž budou oni, kdo – z hlediska této interpretace – dovedli zemi k demokracii.

V. Jandová prokázala schopnost zdárně napsat solidní bakalářskou práci. Navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Radek Buben